

[Tom Behnke]

mer anført, at de folkevalgte amtsbestyrelsesmedlemmer ikke i tilstrækkelig tid forinden havde opnået tilstrækkelig indsigt i disse investeringer.

Imidlertid traf Indenrigsministeriet den 2. april 1993 en afgørelse, der gjorde det klart, at amtsborgmesteren i København ikke havde tilsidesat sin pligt til at holde økonomiudvalget orienteret.

De i medierne og de af de folkevalgte amtsbestyrelsesmedlemmer anførte forhold om, at de folkevalgte amtsbestyrelsesmedlemmer ikke i tilstrækkelig tid forinden havde opnået tilstrækkelig indsigt i disse investeringer, indikerer, at der eksisterer en forventning om, at de gældende relevante bestemmelser ikke er tilstrækkelige til at undgå, at kommuner repræsenteret af borgmesteren foretager investeringer med kommuners økonomiske midler, der må anses for tvivlsomme, idet kommuner almindeligvis ikke opfattes som institutioner, der skal forestå risikobetonede kommercielle investeringer.

Svar (29/11 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det anføres i begrundelsen for spørgsmålet, at de gældende bestemmelser i styrelsesloven ikke er tilstrækkelige til at undgå, at kommuner repræsenteret af borgmesteren foretager tvivlsomme økonomiske investeringer. Der henvises i denne forbindelse til Københavns Amtskommunes aftalelån i Hafnia Bank på 72 mio. D-mark.

Den angivne sammenkædning er efter min opfattelse helt urimelig, når Indenrigsministeriet i sagen klart har fastslået, at amtsborgmesteren ikke har besluttet eller på nogen måde medvirket til anbringelsen af midlerne i Hafnia Holding A/S (ikke – som anført i begrundelsen – i Hafnia Bank, hvilket ville have været lovligt). Amtsborgmesteren blev først orienteret om anbringelsen af midlerne i Hafnia Holding A/S i juni 1992, efter at der i januar 1992 var indgået endelig aftale om placeringen.

Jeg kan herved henvise til min besvarelse af 20. august 1993 (S 1312), hvori det tillige er anført, at Indenrigsministeriet på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen, herunder de to advokatredegørelser, måtte lægge til grund, at amtsborgmesteren i forbindelse med orientering i juni 1992 ikke fik nogen oplysninger

om, at dispositionen skulle være uforenelig med styrelseslovens regler eller i øvrigt indebære noget sikkerhedsproblem.

I Indenrigsministeriets afgørelse er det således fastslået, at der ikke er tale om, at amtskommunen repræsenteret af amtsborgmesteren har foretaget tvivlsomme økonomiske investeringer, eller at amtsborgmesteren har tilsidesat sin pligt til at holde økonomiudvalget orienteret.

På denne baggrund finder regeringen ikke, at der er noget behov for at foretage ændringer af bestemmelserne i den kommunale styrelseslov om borgmesterens pligter til at orientere økonomiudvalget.

Spm. nr. S 240

Til *skatteministeren* (25/11 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren give en redegørelse for ændringerne i procedurerne for beskatningen og konsekvenserne for firmabilordningerne, beskatningsmæssigt opstillet som en før og efterbetragtning baseret på følgende eksempel: Et ægtepar har to firmabiler. Den ene firmabil bruges til privat kørsel i omfanget 10.000 km. Den anden firmabil bruges privat 1.000 km om året?«

Svar (1/12 93):

Skatteministeren (Stavad):

1. Efter hidtidig ligningsmæssig praksis beskattes en ansat med en firmabil, der anvendes privat, af den faktiske private brug af bilen. Den skattemæssige værdi opgøres med en sats pr. km privat kørsel.

Satsen er 1/50 promille af bilens nyværdi ved kørsel indtil 10.000 km årligt, dog mindst 3 kr. og højst 8 kr. pr. km. Ved kørsel over 10.000 km årligt udgør satsen 1/3 af kilometersatsen for kørsel indtil 10.000 km, dog højst 1,50 kr. pr. km.

Nyværdien er bilens oprindelige nyvognspris (afgiftspligtig værdi inklusive afgiftspligtigt udstyr og registreringsafgift, men eksklusivt afgiftsfrie beløb for radio og ekstraudstyr samt afgiftsfrie leveringsomkostninger).

Er bilen anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, anvendes firmaets anskaffelsessum eksklusivt normale leveringsomkostninger som beregningsgrundlag.